

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Re pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrť leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznaniła (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenemki nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 228.

V Ljubljani, v četrtek 6. oktobra 1892.

Letnik XX.

Zavod za gluhoneme in slepe.

Našli so se preblagi dobrotniki, ki so se, v svojih oporokah spominjali nesrečnih ljudi, ki so nemji in gluhi, zopet drugih, ki nimajo sreče, videti prekrasne narave, katera tako lepo in jasno spričuje vsemogočnega Stvarnika.

Prelepi so namenili ustanov za revne, za sirote, a gotovo največje hvale vredne so ustanove, namenjene v podporo, oziroma odgojo nesrečnih gluhonemov in slepih.

In v tem oziru je naša dežela toliko srečna, da so se svote, katere so v to svrhu blagodušno darovali preblagi človeštva dobrotniki, kakor škot Wolf, dekan Holzapfel, baron Flödning, Holdheim, dosedaj narasle po obrestih na skoro pol milijona goldinarjev!

V deželnem zboru so zahtevali poslanci, da naj visoka vlada, ki oskrbuje večinoma te ustanove, vendar že dovoli v to, da se prično uporabljati te to ustanove, ker, žal, množi se število nesrečnih otrok, nemih in slepih, ki se morajo dosedaj pošiljati v daljni Linc, kjer se učé v tujščini.

Gospod deželni predsednik izrekel je, da tudi vlada priznava potrebo, naj se osnuje domač zavod ter da bo vlada privolila v porabo nabranega kapitala teh ustanov.

Sedaj se ravna, da se zavod osnuje na dobri podlagi, ter da se pridobé za pouk sposobne učne moči, katerim naj se izročé v odgojo nesrečni otroci.

Gledé pouka bomo zamogli marsikatero dobro navodilo, oziroma nasvét dobiti pri goriškem deželnem zavodu za gluhoneme, kjer se otroci slovenskih roditeljev poučujejo v materinščini. Zavod je že prestal marsikatero skušnjo, tako, da se more ondi go-

voriti že o zavodu, ki se more ponašati z marsikaterim vspehom.

Pred leti so poučevali otroke z znamenji, sedaj pa so ondi vpeljali metodo ustnega poučevanja. Metoda sicer silno mučna za učitelje, a blagonsna, ker posreči se učiteljem, da navadijo učence svoje, da celó glasno izrekajo cele besede in stavke!

Kdor je take nesrečne gluhoneme otroke imel priliko slišati odgovarjati na stavljena vprašanja, katera so mu imeli brati iz ustnic učitelja, moral se je čuditi takemu neverjetnemu vspehu pouka, in marsikomu tudi trdosrčnemu prikrade se gorka solza, ker srce, ki količkaj ljubi trpeče človeštvo, mora se omečati in radovati se; kaj še le ubogi roditelji, ko vidijo in slišijo izrekati cele pravilno doneče besede iz ust svojih nesrečnih nemih otrok!

Da se torej ta sreča nakloni, oziroma olajša nesreča vsem onim roditeljem v naši domovini, kateri imajo neme otroke, ter da se nesrečni slepi domá odgajajo, naj se prepotrebni zavod prej kot mogoče osnuje in otvori.

Ker sem v kratkih besedah navedel, koliko se more nesrečni nemi otrok izučiti, naj še navajam, da se slepi izurijo tudi v branju in pisanju, v raznih obrtnijah in celó v glasoviru, in znan nam je slep mladenič, ki je obiskoval izvrstni zavod za slepe v Lincu in se izuril kaj spretno v orgljanju. Sedaj popolnuje to znanost v domači orgljarski šoli prezasluznega „Cecilijanskega društva“, kjer ga bodo neutrudljivo skrbni gg. učitelji glasbe nadalje izvežbali v orgljanju.

V prihodnjem zasedanju deželnega zbora bode ustanovitev deželnega zavoda za gluhoneme in slepe gotovo prišla v razgovor in posvetovanje. Zato je umestno in pravo, da se to preimnitno vprašanje pravočasno javno razpravlja, da se osnuje zavod na

najboljši podlagi, vgaajajoči dejanskim razmeram in potrebam naše dežele.

Preudariti bode treba, kje naj bodi ta zavod, kje naj se poiščejo učne moči, komu naj se izroči vodstvo zavoda.

Gledé kraja bilo je brati v tukajšnjih listih, da je došla ponudba od lastnika gradú Prapreškega. Ne le, da je to poslopje v silno slabem stanju, naj se le streha pogleda, in bi sploh ne bili za to, da se kake stare razvaline v to kupijo, saj imamo priliko gledé tega znati, koliko tisočakov je morala dežela porabiti v popravo gradú na Grmu, mora se pa odločno oporekati, da bi se tako samotni kraj, oddaljen od mesta, in celó od farne cerkve skoro več kakor eno uro pota, zbral za ta zavod, ki naj se zgradi v Ljubljani ali v nje največji bližini, ali v Kranju, v Rudolfovem, ali sploh v kakem mestu. Zavod bodi pristopen, ne pa skrit v pustem, samotnem kraju.

Dognati in vrediti treba tudi vprašanje gledé učnih močij. In tu ménimo pač, da so v prvi vrsti za to poučevanje sposobni redovniki, oziroma redovnice, katere so v šmihelskem zavodu za neme dokazale lepih vspehov. In kdo more ugovarjati, da bo treba gledati pri vsem osnovanju tudi na denarstveno stanje? In zopet se mora trditi, da bodo poučne moči redovnikov najcenejše.

Da se ne zavleče ustanovitev toliko potrebnega zavoda, naj vis. odbor že misli na vsa ta vprašanja, osebno gledé učnih močij, in naj skuša dognati vse predpogoje tudi gledé ustanov, da bo mogoče v prihodnjem zasedanju deželnemu zboru že storiti primeren sklep, ter da se omogočijo in uresničijo preblagi namen, katere so imeli velikodušni dobrotniki-ustanovniki!

LISTEK

Proslava veleč. g. kanonika J. Marn-a.

(Dalje.)

Po teh toplih besedah, ki so na mladino, kakor tudi na slavljenca napravile viden vtis ginjenja, pristopi g. ravnatelj Fran Wiesthaler, čestitajoč i on imenom učencev niže gimnazije. „Hčerka“ — omenjal je — „se raduje slave svoje matere, tako se raduje tudi najnovejša gimnazija odlikovanja toli zaslužnega člana velike gimnazije. Zaslugam krona! Tako slóve pregovor, in prav to je znak našega največjega veselja, da ste prečastni gospod odlikovanje v popolni meri zasluzili. Nasproti svojim tovarišem bili ste vsekdar pristréno ljubeznjiv, z nemahljivim svojim značajem ste si srca vseh pridobili, z očetovsko skrbjo pa in ljubeznijo do mladine ste si osvojili tudi srca učencev. Sedaj, ko se ločite od učiteljstva učenci sicer tožno za Vami gledajo, toda jedno prepričanje, jeden spomin jemljete soboj, katerega Vam smem po vsej pravici v imenu učencev dati: spomin vedno z vesto udane mladine. In v to svrhu kličem: Bog Vas živi!

Nato se dvigne velečastni gospod slavljenec in opravljen z insignijami častnega kanonika, z viteškim križcem na prsih izredno živahno, prav mladeniško navdušeno spregovori besedo, katere svojim čita-

teljem nočemo ukratiti dobro vedóč, da jo bodo nekdanji učenci našega jubilarija radostno čitali, kajti ne moremo jo označiti drugače nego: to je podoba Marnovega duha, delovanja, značaja.

Glasi se nekako tako-le:

Visoko spoštovana družba!

Dvojno čuvstvo mi prešinja danes srce: čuvstvo hvaležnosti in čuvstvo radosti. Prvo hvaležnost sem dolžan in izrekam Bogu Vsegamogočnemu, ki me je — smem reči — čudovito ohranil do današnjega dne. Slabotnemu od rojstva bilo mi je prestatí mnogo, mnogo bolezni pa trdih, trdih bojev: boj na družinskem in narodnem, na pedagogičnem in literarnem, na cerkvenem in političnem polju. Prezgodnja moja canities in calvities ima pač tudi v tem svoj poseben vzrok. Za srečno izvršitev vsega, kar sem delal in dosegel bodi Bogu prva zahvala!

Za Bogom izrekam danes največo zahvalo Nj. Veličanstvu, našemu najmilostnejšemu gospodu in cesarju. Po milosti Njegovega Veličanstva postal sem na tem zavodu učitelj veronauka, profesor, častni kanonik in sedaj vitez reda, ki se po presvetlem cesarju imenuje. In dasi sem že doslej — da ne omenjam posebnih prilik — pri vsaki sveti maši napravil gorki „memento pro imperatore nostro Francisco Josepho“, hočem to storiti v bodoče še iskreneje in sicer ne samo za vzvišeno osebo Nj. Veličanstva, marveč za celo visoko cesarsko hišo. Bog ohrani, Bog obvaruj, Bog blagoslovi Njegovo Veličanstvo!

Za presvetlim cesarjem sem posebno zahvalo dolžan namestniku Njegovega Veličanstva, preblagorodnemu gospodu deželnemu predsedniku. Odkar biva na Kranjskem — danes moram to javno priznati — odlikoval me je s toliko paznostjo ob raznih prilikah, da sem bil primoran večkrat zavzeti se in strmeti nad tako ljubeznjivim ravnanjem. Da sem bil dvakrat odlikovan — to vem dobro — za to se je on živo potrudil. Bog mu povrni vso dobroto obilo v časnosti in večnosti!

Potem sem dolžan veliko, prav posebno hvaležnost svojima neposrednima šolskima predstojnikoma visokočislannemu gospodu deželnemu šolskemu nadzorniku in dragemu gospodu ravnatelju. Oba gospoda sta občevala vedno z menoj, ne samo prijazno in ljubeznjivo, marveč z nekim odkritosrčnim prijateljstvom, kar mi je težavno službo katehetovo jako olajšalo, tn prav to je tudi vzrok, da se od učiteljstva težko ločim. Posebno pa mi je dolžnost zahvaliti se Vam, velespoštovani gospod deželni šolski nadzornik, za to, da ste mi danes osebno znak cesarske milosti izročiti blagovolili in tako krilate besede v mojo proslavo izpregovorili. Tej zahvalnosti pridevam tudi spoštljivo prošnjo, Vaše blagorodje izvoli kot zastopnik in ud v svetu cesarske vlade mojo globokoobčuteno, najiskrenejšo zahvalo izreči za toli visoko odlikovanje na povoljen način ekscelenciji gospodu ministru za uk in bogočastje, pa tudi poročiti mojo zahvalnost na najviši sedež Njegovemu Veličanstvu.

Politični pregled.

V Ljubljani, 6. oktobra.

Notranje dežele.

Delegacije. Pri vsprejemu avstrijske delegacije je cesar se razgovarjal tudi z nekaterimi posamičnimi delegati. Poslanca Dumbo je popraševal o budgetnem poročilu, s Hartelom je govoril o razvoju Budimpešte in umetniških zbirkah, z dr. Kathreinom o delovanju državnega in tirolskega deželnega zbora, z grofom Badenijem o naredbah proti koleri v Galiciji. Izrekel je svoje obžalovanje, da letos te dežele obiskati ni mogel. S Papstmanom se je vladar razgovarjal o vojaških manevrih pri Sopotki in Glčinu, z Gregorčičem o razmerah v gorški bogoslovnici, s Plenerjem o delih delegacije. Poslanca Richterja je cesar popraševal o vremenskih nezgodah na Dolenjem Avstrijskem, potem pa o delovanju dolenjeavstrijskega deželnega zbora. S poslancem Suesom se je vladar tudi razgovarjal o delovanju dolenjeavstrijskega deželnega zbora in grajal škandale v tej zbornici. Pri taci razmerah deželni zbor pač ne more uspešno delovati. Z mladočeskimi poslanci se je vladar pogovarjal o njih delovanju v javnih zastopih. Poslanca Spinčiča je vladar vprašal, je li prvi pot v delegaciji. Poslanec je odgovoril, da je on prvi isterski Slovan, ki je odposlan v delegacije. Cesar mu je pa odgovoril, da mu je gospod poslanec poslednji čas s svojim postopanjem napravil mnogo žalosti. Z grofom Falkenhaynom je vladar govoril o pripravah družbe Ruddegega križa proti koleri. Mladorusinskega poslanca Mandyczevskega je cesar popraševal po razmerah v njegovi župniji in škofiji. Vprašanec je odgovoril, da je Rusinom še marsikaj treba, in vladar mu je priporočil potrpežljivost. S časom vse pride. Z dvornim svetnikom Meznikom je vladar govoril o strankarskih razmerah na Moravskem in izrekel zahvalo za prijazen vsprejem v Brnu, ki mu ostane vedno v spominu. Rusa je cesar popraševal o razvoju Karlovih Varov. Poslanec je izrekel zahvalo, da je cesarica obiskala Karlove Vre, ob enem pa prošnjo, da tudi cesar obišče to kopališče. Z Lutzattom je pa vladar se razgovarjal o delovanju tržaškega deželnega zbora. Zastopnik Trsta je pri tem izrekel željo, da se zopet obnovi tržaško pristanišče, ali je dobil za odgovor, da to ni mogoče, pač se bode pa drugače kaj storilo za Trst. — Našim čitateljem je že znano, da je Mladoček Eim v budgetnem odseku bil proti dispozicijskemu zakladu. Gospod delegat pa proti tej točki ni protivil toliko zaradi tega, da ministerstvu vnanjih stvari ne zaupa. temveč zaradi tega, ker podpirani vnanji listi zabavljajo proti Slovanom. Grof Kalnoky je trdil, da je zlagano, da bi vlada take liste podpirala. Ker se pa poslanec ni pustil očitati laži, je grof Kalnoky popravil svojo besedo v toliko, da je dr. Eim napak poučen.

Vnanje države.

Francija. Vlada je naročila prefektom, da imajo z vso strogostjo postopati proti jezuitom, kjer so se naselili brez vladnega dovoljenja in morda celo poučujejo v šolah. V vsaki naselbini smejo trpeti le tri minihe kot čuvaje. Iz Pariza je vsled tega ukaza že odšlo več jezuitov.

Srbija. Liberalci si posebno prizadevajo, da bi dobili mestno upravo v Belemgradu v svoje roke.

Hvala Vam, visokospoštovani, dragi gospod ravnatelj! Po Vašem resnobnem posredovanju in čvrstem sodelovanju je nastala današnja slavnost. Gospod Vam to povrni! On Vam dodeli moč in zdravje, da bode vstrajali še mnogo, mnogo let v tem zaslug polnem poklicu na slavo zavoda, na radost vsega učiteljskega zbora, na blaginjo učeče se mladine.

Pa tudi Vam gospod ravnatelj mlajše gimnazije srčna hvala za prijazne besede, s katerimi ste me počastili. Bog Vas usliši in blagoslovi Vaš mladi zavod: vivat, crescat, floreat!

Hvala prisrčna vsem tu navzočim, velečastitim gospodom: prečastnemu gospodu prelatu in protototariju, kot komisarju knezoškofijskega ordinarijata; blagorodnemu županu ljubljanskega stolnega mesta, osobito pa mojim dosedanjim gospodom tovarišem pri učiteljstvu!

Čutilo hvaležnosti mi prešinja danes srce, pa tudi čustvo radosti, — zato, ker ste prečastita gospoda le to mojo slavnost v skupno veselje, v skupno slovesnost izpreobrnil. Prav ste storili: saj je tudi to skupna slavnost, zakaj koliko bi bil pač jaz storiťi mogel brez Vašega prijaznega sodelovanja! Tako pa smo delovali v imenitnem poklicu za vzgojo in omiko naše učeče se mladine vzajemno po vzvišenemu vzgledu preljubljenega nam vladarja: „Unitis viribus!“ Osemindeset let sem hodil v to hišo: trinajst (ker prištevam še prvo leto bogoslovja) kot učenec, in petintrideset let

To pa ni lahko, ker večina meščanstva je radikalna. Radikalni listi pišejo, da Ristić posnema v vsem kralja Milana, ali nazadnje bode pa moral odstopiti, kakor je tudi kralj Milan. Govori se tudi, da vlada misli proglasiti obsedno stanje, samo da dosedaj še nima nobenega pravega uzroka. Volitev za skupščino razpisati se pa liberalna vlada sedaj še ne upa, ker menda dobro vé, da bi propala.

Grška in Bolgarija. Ne samo grška vlada, temveč tudi carigranski patrijarh se poteguje za grške šole v Bolgariji. Šel je bil k portu in zahteval, da porabi svoj vpliv za grške šole na Grškem. Turški državnik so pa patrijarhu dali najlepše objube. Storili pa seveda ne bodo dosti.

Anglija. Poslanec Dilke je te dni na nekem shodu govoril o vnanji politiki nove liberalne vlade. Njegove izjave so pomenljive, ker ima tesne zveze z ministri in je z nekaterimi oseben prijatelj. Najprej je grajal vnanjo politiko prejšnje vlade, ki je Nemcem zastoj odstopila Helgoland. Liberalna vlada bode v vnanji politiki, izimši egiptsko vprašanje, hodila vsa druga pota, kakor je Salisbury. Trodržavne zveze se ne bode držala, ker ta zveza ne more Angležem nič koristiti v Indiji.

Izvirni dopisi.

S Štajerskega, 2. oktobra. (Drag. Hribarja popravek — čitateljem v zabo.) K dopisu „S Štajerskega, z dne 1. oktobra t. l.“ v štev. 224 „Slovenca“ prosim objaviti sledeči popravek:

Ad 1. „Domovina“ št. 18, leto II. Ni res, da je Tartüffe oče članku: „Branimo, Slovenci, obe očesi svoji!“

Ni res, da je imel ta članek jasni smoter udeležencem prvega slovenskega katoliškega shoda vreči v obraz najhujšo psovko Slovenstva sovražnikov. Članek je imel nasprotno jasn namen, le braniti družbo sv. Cirila in Metoda v sedanji sestavi in s sedanjim namenom, ter odvrniti napad nekaternikov nánjo. Spisatelju članka pa tudi ni treba igrati Tartüffa.

Ni res, da je „kakor iz megle“ padla tiskarna „Dragotin Hribar“ v Celju. Nasprotno, društvena tiskarna v Celju nastala je vsled večletnih naporov celjskih rodoljubov, kateri pa menda dopisniku niso znani. Prevzel sem tiskarno na željo teh rodoljubov v prvi vrsti iz ljubezni do narodnega dela.

Ni res, da je „Domovina“ na najboljši poti, postati ognjišče prepira na Štajerskem. — „Domovina“ imela je pravico in dolžnost, povedati svoje mnenje o načelnem vprašanju obrambe naroda; nadalje o teh prepirih ne bode pisala, razven v služaju silobrana.

Ad 2. Ni res, da sem jaz spisal ali podpisal telegram iz Celja v „Slov. Narodu“ št. 217, podpisan „Celjski Slovenci“.

Ni res, da sem jaz zaklical „Slovenca“: „Spremenite ime!“ — Tisti dan mene niti v Celju ni bilo, ker sem bival v Kamniku zaradi poslov, kar lahko vsak čas dokažem; na telegraam torej niti vplivati nisem mogel.

kot učitelj. Med tem časom imel sem pet ravnateljev, deset nadzornikov in vse k vsemu 120 koleg. In če smem kot sedanji Vaš senior, in kot duhovnik katoliške cerkve podati Vam za slovo še jeden svēt, Vam zakličem od srca: ljubite učečo se mladino! Potem Vam bode sladek jarem, v katerega ste ž njo vred vpreženi in lahko breme, katero z mladino skupno prenašate.“

Doslej govoril je slavljeneec v nemški besedi, kot odgovor na prejšnja čestitanja. Sedaj pa vzdigne glas in v mili, dragi materinščini tako-le nadaljuje:

„Ker sem pa to, kar sem, dosegel poglavito po slovenščini, spregovorim rad v slovo tudi v materinem jeziku. Ne morem in ne maram Vam pripovedovati, kako je bilo pred 48 leti, ko sem vstopil kot učenec, ali le pred 35 leti, ko sem vstopil kot učitelj v to hišo: kako s slovenščino, kako na slovenskem slovstvenem polju. Ne maram Vam razlagati, da sem l. 1857 vstopil za časti in hvale vrednim učenim možem, ki pa postaran ni imel več posebne veljave. Tedanji ravnatelj Nečasek hodil je dve leti ž njim v šolo — njemu v obrambo. Red ali „klas“ iz slovenščine se ni štel; brez pripravnih knjig učiti sem moral — s kmetov dospel v katedro VII. in VIII. razreda — slovenščino po nemški. Dokaj truda mi je bilo, da sem pripravil učence dotlej, da so najboljši v čast si šteli, najboljše rede dobivati tudi iz slovenščine. Ne morem Vam razlagati, kolike borbe so bile, da se je slovenščina smela učiti po slovensko, da se je pripustil veronauk v I. gimnazijskem razredu tudi po slovensko.

Ad 3. „Slov. Narod“ št. 218: „Razdirati nikar!“ Ni res, da sem jaz pri tem članku kumoval. Ni res, da jaz ali sploh kdo drugi za-me tam našteva moje zasluge za vero in narod, da tam polagam Slovenem na srce, naj se že o nagradi za-me zmenijo itd. Nasprotno je res, da jaz omenjenega članka nisem pisal in da jaz niti danes pisatelja tega članka z gotovostjo ne bi vedel povedati.

Obžalovati je torej, da se dopisnik zaletuje v mojo osebo z osebnimi napadi in psovkami celé tam, kjer nimam ničesar zraven opraviti.

Dragotin Hribar.

Opomba vredništva: G. Hribar kakor se kaže, vidi le svojo osebo, ne pa stvari. Nam ne gre za njegovo osebo, marveč za stvar, katero zastopa „Domovina“. Mi želimo osebi gosp. Hribarja najboljših uspehov, „Domovino“ pa bomo grajali, dokler ne bo vrevevana v pravem katoliškem duhu. — V kakem duhu se sedaj vreuje, zato klasičen dokaz iz zadnje številke „Domovine“, ki piše: „Slovenca“ pa zaupamo skrivnost, za katero nas še nihče ni vprašal, da smo mi brezpogojno za šolo, kakoršno zahtevajo naši škofje v verskem oziru, nismo pa za šolo, kakoršno bi znali zahtevati v narodnem ali kakem drugem oziru tisti škofje, katere je prav zaradi nenarodnosti celo sam katoliški „Slovenec“ grajal.“ Torej: Verska šola skrivnost!! — „Domovina“ ni za šolo, kakoršno bi znali zahtevati v narodnem oziru škofje!! „Domovina“ res veliko z na, celo to, kar ni in nikdar biti ne more, ker škofje kot škofje nimajo gledé učnega jezika v šoli v naši državi — nobene besede.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 6. oktobra.

(Udanostno izjave prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu) je poslala občina Želimlje na Golem, katera se glasi: Ker se v zadnjem času — prav od katoliškega shoda sem vedno pogosteje — in pa usurov in hudoben nači vrše napadi na Vašo prevzvišeno osebo od strani domačih brezvernih nasprotnikov, ki se trudijo in prizadevajo celo z lažjo višjega pastirja pri njegovi čredi očrniti ter jo od njega ločiti, porabi najponižneje podpisana občina želimeljska to priliko, da pokaže v priprosti besedi sinovsko udanost in pokorščino, ter popolno zaupanje svojemu škofu: Večni vladar Vas je postavil, prevzvišeni knezoškof, za višjega dušnega vodnika v naši škofiji, zato so in ostanejo Vaše stopinje — naša pota, Vaši ukazi — naše zapovedi, Vaše želje naša spolnovanja negledé na to, kaj poreko k temu domači sovražniki sv. cerkve, ker se dobro zavedamo Kristusovih besedi: Kdor vas posluša, mene posluša kdor vas zaničuje, mene zaničuje. — Podpisani so: Fr. Mavc, župan; Jan. Glinšek, Ant. Zeleznikar, Mih. Glovan, svetovalci; Mat. Sivec, Andr. Gradišek Jan. Ponikvar, Ján. Mehle, Ant. Virant, Jan. Le-

— A zdaj! Kolika sprememba! Kak razloček! Koliki napredek! — Tovarišev učitelj sem štel 120, dijakov v veronauku in v slovenskem jeziku pa štejem na tisoče in tisoče. In srce mi radosti igra, kedar se oziram v duhu okrog po svetu in vidim, da v vseh stanovih, — v vseh strokah, hvalno, da slavno delujejo že moji učenci, in skoro da delovali bodo že njihovi sinovi! Oj da bi delovali vsikdar tako, da bi bilo njihovo prizadevanje na čast Bogu in njim na korist, na čast in korist mili domovini, cerkvi in državi; oj da bi delovali po starem čislannem geslu slovenskem: Vse za vero, dom, cesarja!

Za cesarja, kateri so se ozrli milostno po meni tudi na Vas na vso gimnazijo, za cesarja, kateri obhajajo danes svoj veseli god, za cesarja, kateri so l. 1883, kader so bili na Kranjskem, ravno v tej dvorani sprejeli gimnazijske profesorje, dijake pa so obiskali po nekaterih razredih. In ko so v prvem gimnazijalnem razredu poslušali nauk iz naravoslovja, in je neki vprašani deček ves hripav odgovarjal, rekli so obrnivši se proti svojemu deželnemu gospodu namestniku: „No, der ist vor lauter ‚Zivio‘ schon ganz heiser geworden“, — pa so se zasmejali. In tedaj, dragi moji, sem videl, da jim veseli ‚Zivio‘ niso bili neljubi. In zato prosim in pozivljam tudi Vas vse, da sedaj, v tem slovesnem trenutku zakličemo vsi skupaj ‚unitis viribus‘ presvetlemu cesarju krikrat živio, živio, živio!!!

Pevci zapoje cesarsko pesen, katero vsi navzoči molče in stojé poslušajo. (Dalje sledi.)

narčič, Jož. Mikolič, Aloja Hočevar, odborniki. — Živeli vrli katoliški slovenski možje!

(Družba sv. Mohorja) Poroča se nam: Gradnja nove družbine hiše v Celovcu vrlo napreduje. Dasi-ravno je mnogo deževno vreme junija in julija me-seca stavbarska dela zelo oviralo in pri preložitvi kanala voda hudo nagajala, posrečilo se je ob lepem vremenu septembra meseca dograditi temeljno zidovje. Tudi staro hišico, ki je stala na stavbišču so že podrii. Upati je tako, da bo družbina hiša v kljub mnogim oviram ob pravem času dogotovljena. Vse potrebne pogodbe z mestnim zastopom itd. so sedaj srečno doznane. — Pridetkom tekočega tedna pričelo se je z razpošiljanjem letošnjih knjig. Akoravno šteje družba letos 5856 udov več, kakor lani in je bilo prirediti tudi več ponatisov, začele so se knjige malone za tri tedne prej razpošiljati, kakor lani. Razpošiljanje bode trajalo kaka dobra dva meseca. Najprej se knjige odpošljejo udom v Ameriki, potem onim po „raznih drugih krajih“, nato pride na vrsto krška, ljubljanska škofija, itd.

(Za četrto porotno dobo) pri deželnem sodišču v Ljubljani imenovan je predsednikom porotnemu sodišču deželnega sodišča predsednik g. Fr. Kočevar in njemu namestnikoma svetnik deželnega nad-sodišča g. Alb. Levčnik in g. Karol Pleško.

(Pogorelci in banka „Slavija“.) Iz Doba pri Domžalah se nam poroča dne 2. oktobra: V „Slo-vencu“ je bilo že naznanjeno, da je nastal dne 15. sept. v naši vasi velik požar, katerega so pa pridni ljudje kmalu omejili. Naši pogorelci so bili vsi za majhne svote zavarovani pri banki „Slaviji“. Pritožujejo se, da jim je banka preveč odtrgala, skoraj četrti del. Ne bomo se v to spuščali, ali je banka to storila opravičeno ali neopravičeno, vendar pa lahko trdimo, da se g. Hribar s svojim vedenjem ni pridobil posebne simpatije pri tukajšnjem ljudstvu, o tem ga bode prihodnost prepričala. Gospod Perdan lansko leto pogorelcu, ki je bil pri njem zavarovan, niti enega krajcarja ni odbil, četudi mu ni vse do zadnje trske pogorelo, a mož je previdel, da ožgane ali osmojene reči nimajo nikake veljave. Tudi to se mi ne zdi prav, da zavarovanci ne dobijo precej za-varovalnine. Danes je že preteklo 15 dni, a dobil še ni nihče nič. Pogorelci imajo že vse pod streho, a plačanega nič, vse gre na račun zavarovalnine.

(Bolezen.) V zatiškem sodnijskem okraju je v vaseh Lučarjev Kal in Hrastov dol začela se griža. Do sedaj je 20 oseb zbolelo in 6 jih umrlo. — Na Notranjskem pa se je v Stranéh, hrenoviške občine, pojavila vročinska bolezen.

(V pojasnilo zoper neosnovano obrekovanje in zapeljevanje rudniških delavcev.) Spisal in podal cenjenim svojim rojakom Valentin Treven. V Idriji. Založil pisatelj. — Znano je pač našim čitateljem, kako so idrijski naprednjaki s svojimi surovostmi onemogočili pripravljalen katoliški shod v Idriji. Od tistega časa rujejo vzlasti tudi zoper vrlega g. Val. Trevena, ki se je z drugimi vred mnogo trudil za lokalni katoliški shod v Idriji. Zaradi teh obrek-ljivih napadov sestavil jim je omenjeni spis. V tem spisu g. Val. Treven ovrta neosnovana obrekovanja ter pojasnjuje, kako da je on vsikdar deloval za blagor rudniških delavcev, da ima vzlasti mestni zastop in z njim tudi on zaslugo, da so se pone-koliko zboljšale plače rudarjem. — Konec spisa, tikajoč se lokalnega katoliškega shoda v Idriji, se glasi: „Mesto vsega tega, (da naj bi namreč bil katoliški shod dostojen in časten za Idrijo) strašanski škandal, kakor da je Idrija v deželi nekultiviranih divjakov, ki ne vedo kaj je omika in kaj mirno in pametno sporazumljenje in dogovor mož o resnih stvaréh. Niti toliko niste počakali in pre-nekali, da bi bili zvedeli, za kaj se prav za prav gré! Za dodatek k vsemu temu pa še lažnjiv dopis v „Narodu“, kateri trdi in svetu naznanja stvari, katere se nikdar godile niso. Tako n. pr. si nista zgoraj omenjena gospoda dr. Gregorič in dr. Šusteršič iz Ljubljane pod krinko vere polnila žepov, ker nista hotela sprejeti niti za svoj trud in za pot nobenega plačila; tudi nista sedela med službo božjo v krčmi, ker sta še hotela, da sta prišla ob 10. uri v tukajšnjo cerkev k pridigi in veliki sveti maši.“ — Kakor povesod, tako tudi iz tega spisa vidimo, kako se morajo boriti naši somišljeniki zoper neresnico, ki se o njih delovanju trosi med svet.

(Tivoljski nasadi v Ljubljani) Ko je mestni zbor sklenil, nastaviti novega vrtnarja z letno plačo 800 gld. in prostim stanovanjem, čuli so se od

množih strani glasovi, da nikakor ni potrebno na-staviti poleg sedanjega še drugega vrtnarja; kajti za teh par nasadov, katere imamo pod Tivoli in neko-liko v mestu, zadostoval je poprejšni vrtnar; ta je z malimi stroški in s pičlimi na razpolaganje mu danimi močmi storil to, kar se za naše mesto za-htevati sme in more; več tudi potrebno ni bilo; kajti kdo pa hodi v tivolski park? Priliko imam sleherni dan sprehajati se ondi dopoldne in popo-ludne in konstatirati moram, da v celem parku ni videti nad sto ljudi čez dan; le ob nedeljah in pra-znikih je malo živahnije, a večinoma gre le vse po najkrajšem potu skozi park proti gradu. Preverjen sem tedaj, da je občinstvu poprejšnje stanje parka popolno ugajalo in da se skoraj nikdo zato brigal ni, s kakimi cveticami so nasadi obsejani, kakšne rastline so ondi, ali je krog nasadov trava ali pesek itd. Ako je pa mestni zbor že želel, da bi se več nasadov napravilo, da bi se več cvetic in rastlin nasadilo, pota bolj snažila in sploh za park bolj skrbelo, no, naj bi se bilo pa vrtnarju dalo par de-lavcev več, ali pa tudi pomočnika in dovolilo naj bi se mu bilo za nakup rastlin, in cvetic in semen par desetakov, in vrtnar bi bil z manjšimi stroški več in hitreje napravil kakor to stori novi vrtnar, dasi-tudi posebne razlike med poprejšnjimi in sedanjimi nasadi in napravami nikakor ni opaziti. Radoveden sem le, kako se bodo mestni očetje koncem leta za ušesi praskali, ko bodo napravili račun o troških za tivolski park; opaziti je bilo namreč dan na dan polno mestnih brskačev v parku in na vsacih par korakov zadelo se je ob kako ženico, ki je pulila mah in kislico v parku. Kislica! kislica!

(Osebnost.) Iz Gradca se preseli in nastani v Novem Mestu inženjer g. Vilj. Habl.

(Družba vednega čiščenja presv. rešnjega T.) lavantinske škofije poroča v svojem najstnem letnem poročilu, da je imela l. 1892 2133-06 gl. dohodkov in 2114-20 gl. stroškov. Načelnik družbi je mnogo-zaslужni g. kanonik Lavrencij Herg.

(Novo mašo) je služil v nedeljo v Novem Mestu v kapiteljski cerkvi č. g. o. Evgen Merše, kapucin.

(Invalidni ustanovi) kranjskega veteranskega kora po 15 gld. na dobo treh let ste razpisani. Dotične prošnje se imajo vpslati do dne 28. ok-tobra t. l. deželni vladi za Kranjsko.

(Umrli) je minolo soboto v vili „San Giorgio“ v Rečici blejske fare g. Edmund pl. Battisti di San Giorgio, brat baroninje Schwegel-ove, v 46. letu svoje dobe. Pogreb je bil v ponedeljek na župnem grobišču na Bledu. Pokojnik je bil jako pobožnega značaja.

(Zidanje cerkve v Goričici pri Domžalah.) Z Goričice se nam piše z dne 4. oktobra: Zidanje naše cerkve še dosti dobro napreduje. Ravno danes bode nova cerkev že vsa pod streho. Cerkev bode imela podobo križa. Zidarsko delo je prevzel arhi-tekt in stavbeni mojster gospod Viljelm Treo. Lepo in močno delo hvali mojstra. — Služba božja je zdaj v podružnici v Grobljah, upamo, da se čez mesec dnij povrnemo zopet nazaj v prenovljeno cerkev, kjer bomo imeli službo božjo čez zimo vsaj za silo. Ljudje so silno vneti za novo cerkev. Z ve-liko vnebo in požrtvovalnostjo dela vse, mlado in staro, možki in ženske. Vse je navdušeno! Ednajsto nedeljo po binkoštih so z dovoljenjem vozili pesek in opeko. Napeljali so le popoldne 25000 opeke in 82 vóz peska. Kar mrgolelo je okoli cerkve. Slabot-nemu konju so ljudje pomagali peljati po bregu proti cerkvi. Na vozu je bilo 250 opek. Konj tudi s človeško pomočjo ni mogel speljati; otroci začno vpiti: Izprežite konja, bomo samotež speljali; kar konj in ljudje niso zmogli, to so zmogli skoraj sami otroci. Kakor čebele okoli medú, tako so se vsuli otroci okoli voza in šli z vozom — gladko po bregu. Vse se je smijalo in občudovalo to otroško navdu-šenost in — moč. Srečno dosepeši do cerkve vsklikne nedolžni otročiček: Vsaj bi ga ne bili speljali, pa nam je naša Marija pomagala. Ginljiv prizor!

(Naša duhovščina — v „Národnih Listih“.) Tajnik praškega „Národnega gledišča“, gospod dr. Karol Kadlec, objavil je v mladočeskem radikal-nem glasilu, v „Národnih Listih“, listek povodom otvoritve slovenskega gledišča, v katerem ocenja rodoljubno delovanje slovenske duhovščine nastopno: „Ko so Slovenci želi negovati svoj jezik in so se odtujili ilirstvu, trudili so se, vsemožno povzdigniti svojo literaturo. Deloval je vsak, kakor je le mogel, najbolj pa duhovni, brez katerih bi se bil

pogubil slovenski narod! Ljubezen do narodnega jezika in ljudstva, iz kojega so pohajali, vodila je vse slovenske duhovnike. Kdor izmed njih ni mogel sukati peresa, trudil se je, vsaj gmotno podpirati rodoljubne napore. Nastala je cela vrsta mecenatov, med katerimi sta prva: škofa Slomšek in Wolf. Delovanje duhovnikov pa ni ostalo brez vpliva na slovatvo in v obče na duševno narodno živ-ljenje.“

(Društvo „Pravnik“) priredilo je večeraj zvečer društveni večer na čast odhajajočemu novoimeno-vanemu okrajnemu sodniku v Ložu, g. Antonu Levcu. Kmalu po osmi uri napolnila se je klubna soba „pri Slonu“ z mnogobrojnimi častilci gospoda slavljenca. Videlo se je, da je gospod sodnik Levec ljubljenec društva. Prvo napitnico govoril je načel-nik g. dr. Papež slavljencu. Poudarjal je, da nas zapusti mož, ki je poleg obilega in težavnega svojega uradnega posla posvetil vse svoje moči društvu „Prav-nik“, pred vsem njega glasilu. Opisoval je kreposti, ki dičiijo g. slavljenca kot pravnika, sodnika in člo-veka; temeljito pravniško znanje, stroga objektiv-nost in pa priserčna ljubeznjivost značaja. Končaje svoj govor, poudarjal je g. načelnik, da z ozirom na lastnosti, ki dičiijo g. slavljenca, danes poleg po-zdravov „z Bogom“, „na zdravje“, „srečno pot“, tudi lahko zakličemo „na svidenje“, kajti gotovo mora biti vsakemu, ki ga vé ceniti, da se bode go-spod sodnik Levec kmalu povrnil na višjo stopinjo v Ljubljano. Napitnica bila je vsprejeta z velikim navdušenjem. Gospod sodnik Levec zahvalil se je z ginjenimi besedami za napitnici in napil društvu „Pravniku“ in njega prvemu načelniku, gospodu dr. Papežu. Sledila je potem cela vrsta „divjih“ na-pitnic, ki so vse kazale, koliko odkritosrčnih sim-patij da vživa g. sodnik Levec. In to po vsi pra-vici. Kajti gospod sodnik Levec sme se vsled kre-menitosti značaja, temeljitosti njegove vednosti, lju-beznjivosti njegove osebnosti po vsi pravici imeno-vati dika našega pravniškega stanu. Radi tega mu tudi mi iz srea kličemo: Srečno pot — na svidanje! H.

(Židovska nesramnost.) V lažéh so židje mojstri, kakor je že znano; tudi naslednji dogodek to spričuje. V „Indipendance Belge“ je bilo pred kratkem v dopisu iz Budimpešte novica, da je ce-sarica Elizabeta kot izredna prijateljica ogerski ustavi 1848. leta svojemu naddvorjeniku baronu Fr. Nopči naročila, naj v njenem imenu piše prijazno pismo Košutu in mu naznani, da bo naročila cesa-rica za 19. dan septembra, rojstveni dan Košutov, zanj sveto mašo. Madjarski žid je dosegel svoj na-men; po celem „marijinem kraljestvu“ so ponav-ljali „madjarembere“ laž in po časopisih jo je moral preklicavati imenovani Nopča. Mi se pa učimo, da se ne laže samo pri nas.

(Lep vzgled.) Evgenija, bivša cesarica Fran-coska ima neizmerne vrednosti zbirko zlatega in srebrnega brokata. Rabila je to za „šlepe“. Češče so jej že velikanske svote ponujali za to, a ona se ni dala pregovoriti. Sedaj pa je sklenila božjemu veličastvu darovati blago, ki je služilo napuhu min-ljivega pozemeljskega veličastva. Najela si je šivilj, ki v njenem gradu sedaj pridno izdeljujejo iz ime-novanega blaga obleke za sohe Matere Božje po raznovrstnih božjih potih na Španjskem in fran-coskem. Lepo se popravlja napuh!

(Kolumbova razstava v Washingtonu.) Povo-dom štiristoletnice najdenja Amerike se je priredila v Washingtonu velkanska Kolumbova razstava, ka-tera se bode slovesno otvorila dne 19. oktobra vprico predsednika, ministerstva, starešinstva itd. Pri svitu nebrojnih električnih luči se bode v Jackson-parku predstavljal prizor iz raznih dob. Posamezne skupine tega prizora bodo naslednje: Najstarejša doba: Indijanci v svojih surovih čolnicéh. Kamenena doba: Prebivalci v ze-meljskih rovih in votlinah, orodje teh podzemljanov. Brončena doba: Slike iz nabožnega, javnega in družbinskega življenja Asketov. Podoba iz Kolumbovega življenja: Kristof Kolumb na dvoru kralja Ferdinanda, odjadra iz Pala, najde Ameriko. Kolumb poklanja Ferdinandu in Izabeli Indijance in pridelke novega sveta. Novejša zgodovina združenih severo-ameri-kanskih držav: Washington in njegovi gene-rali, proglašenje neodvisnosti, združenje prvih tri-najsterih držav, ustanovljenje velike ljudovlade.

(Samomor) V Celovcu obesil se je 29. sept. 40 letni šolski sluga K. Maurer. Zakaj? — ni znano!

Telegrami.

Dunaj, 6. oktobra. Pruski konjski stotnik Reitzenstein prišel je v Floridsdorf ob 7. uri 57 minut. Iz Berlina je potreboval 73 ur 6 minut in je za jedno uro slabši kot grof Starhemberg, ki ostane prvi. Reitzenstein je drugi, Miklos najbrž tretji. Reitzensteinov konj se je jako utrujen zgrudil na tla malo korakov od cilja. Reitzensteina je občinstvo burno pozdravilo.

Levov, 5. oktobra. Po uradnem poročilu so v Podgorjih, Plašovu in Debnikiju po jeden za kolero zboleli.

Budimpešta, 6. oktobra. Uradni list objavlja prvo uradno poročilo o kolero. Dne 2. t. m. jih je v Budimpešti zbolelo 18, umrlo 6, v drugih delih dežele ni nihče zbolel. Dne 3. t. m. jih je v Budimpešti 31 zbolelo, 9 pa umrlo; v Raabu je pa bil 1 sumljiv slučaj smrti. Dne 4. t. m. jih je v Budimpešti zbolelo 34, umrlo 8; v Soroksaru je 1 umrl, v Tolni tudi 1.

Beligrad, 5. oktobra. Podrl se je veliki železniški most mej Semendrijo in Požarevcem, ko so ga ravno poskušali.

Umrli so:

2. oktobra. Franc Golč, posestnik in čevljarški mojster, 71 let, je v Ljubljani utonil.

4. oktobra. Anton Fabiani, železniškega sprevodnika sin, 15 mesecev, Marije Terezije cesta, v Koliseju; vodenica v glavi.

V bolnišnici:

3. oktobra. Mihael Kadive, delavčev sin, 7 let, tuberculo-sis universalis.

Tujci.

4. oktobra.

Pri **Maltcu**: Vitez Strigl, tovarnar; Rukel, Hamerer, Gärtner, Strohmer, trgovci; Strauss in Kerschbaumer, potovalec, z Dunaja. — Schubert, tovarnar, iz Crna. — Zenutti, hišni posestnik, iz Radeč. — Birti, potovalec, iz Zadra. — Hönsing, oskrbnik, iz Tržič. — Rossi, trgovec z lesom, iz Trsta. — Reissmüller z Notranjskega. — Schiehofer, trgovec, iz Hamburga. — Stirling, trgovec, iz Linca. — Neuman iz Ljubljane. — Sperling, trgovec, iz Prage.

Pri **Slonu**: Henriquez, zasebnik, iz Pulja. — Prohaska, Lipar, zasebnica; Benzon, kurat, z nečakom, z Reke. — Miksche, trgovec; Perker, Hirschfeld, z Dunaja. — Colombani, Imoski, Wisman iz Milana. — Constantini, trgovec, s hčerjo, iz Trsta. — Singer iz Segedina. — Krone, potovalec, iz Prage. — Lakenbach iz Vel. Kanize. — Polanc iz Otaleša. — Leskovic, zasebnica, iz Idrije. — Pintar, župnik, iz Oselice. — Pollak, gostilničar, in Kragel s soprogo, iz Tržiča. — dr. Holler, zobozdravnik, s soprogo, in Walter iz Celovca.

Pri **bavarskem dvoru**: Zöhrer, sin. straže nadpaznik, iz Trsta. — Slatinski s soprogo iz Gradca. — Galitsch, poslovođa, s soprogo, iz Maribora.

Pri **Jutnem kondvoru**: Guselj iz Škofje Loke. — Guselj iz Gorice. — Sananrig z Gorenjskega. — Ellerieh, stotnik, z rodbino, iz Ljubljane.

Pri **avstrijskem caru**: Srekelj iz Cirknega. — Supanc iz Pristave. — Seljak s Češkega.

Vremensko poročilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokri-ne na 24 ur v
opazovanja	trakometa v mm	toplotna po Celsiusu			mm
7. u. zjut.	735.1	9.2	sl. jzap.	oblačno	1.40
5 2. u. pop.	733.3	16.6			dež
9. u. zveč.	733.1	13.6	sl. zapad	del. jasno	
Srednja temperatura 13.1°, za 0.1° nad normalom					

Tržne cene v Ljubljani

dne 1. oktobra.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica hktl.	6 12	Špeh povojen. kgr.	— 64
Rež.	5 36	Sarovo maslo.	— 85
Ječmen.	4 16	Jajce, jedno	— 2
Oves.	2 52	Mleko, liter	— 10
Ajda.	6 24	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso.	4 41	Telečje	— 62
Koruza.	4 26	Svinjsko	— 80
Krompir.	2 60	Koštrunovo	— 34
Leča.	10 —	Pisaneč	— 40
Grah.	10 —	Golob	— 14
Fižol.	8 —	Seno, 100 kgr.	1 96
Maslo, kgr.	— 90	Slama.	1 69
Mast.	— 88	Drva trda, 4 kub. mtr.	7 50
Špeh svež.	— 56	meška.	5 —

Dohod in odhod železniških vlakov in pošt.

A. Železniški vlaki v Ljubljano dohajajo:

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Meš. vlak	Celjski vl.
1. z Dunaja	5.58 zj.	5.14 pop.	4.37 zj.	1.11 pop.
2. iz Trsta	11.33 dop.	11.51 noč.	2.45 pop.	11.32 noč.
3. z Gorenjskega juž. kol.	—	—	7.10 zj.	—
4. iz Kamnika drž. kolodv.	—	—	6.35 zj.	11.06 „

*) Vozi la ob nedeljah in praznikih oktobra meseca.

B. Železniški vlaki iz Ljubljane odhajajo:

Postaje	Brzovlak	Poštni vlak	Meš. vlak	Celjski vl.
1. na Dunaj	11.37 dop.	11.56 noč.	2.53 pop.	12.25 noč.
2. v Trst	6.02 zj.	5.19 pop.	4.55 zj.	1.19 pop.
3. na Gorenjsko juž. kolodv.	—	—	—	6.38 zj.
4. v Kamnik drž. kolodvor	—	—	7.15 zj.	2.10 pop.

A. Pošte v Ljubljano dohajajo:

1. iz **Kočevja** ob 2. uri 10 minut popoldne;
2. iz **Novoga Mesta** ob 2. uri 20 minut popoldne;
3. iz **Polhovega Gradca** ob 9. uri 15 minut zjutraj.

B. Pošte iz Ljubljane odhajajo:

1. v **Kočevje** ob 7. uri zjutraj;
2. v **Novo Mesto** ob 6. uri zjutraj;
3. v **Polhov Gradec** ob 2. uri popoldne (v ponedeljek, sredo, petek, soboto).

Svarilo.

Kot sodnijsko postavljeni kurator gosp. **Franceta Milavca** svarim vsakterega, osobito pa p. n. klijente odvetniške moje pisarne, **naj nikdo** imenovanemu mojemu **kurandu** — ki je kot odvetniški pisar z moje strani z vsem zadostno preskrbljen — **ničesa ne posojuje** ter od njega **ničesa ne kupuje** ali **v zastavo sprejema**.

V Ljubljani, dne 4. oktobra 1892.

Dr. Ivan Tavčar,
odvetnik.

452 3-3

Velika 50krajcarska loterija.

Žrebanje
že 15. oktobra.

177 5 **Glavni dobitnik**

75.000 gld.

Srečke à 50 kr. priporoča:

J. C. MAYER v Ljubljani.

Zadnji mesec za nakupovanje srečk.

Dunajska borza.

Dne 6. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 45 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 15 „
Zlata renta 4%, davka prosta	115 „ 15 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 20 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	983 „ — „
Kred. tne akcije, 160 gld.	310 „ 25 „
London, 10 funtov strl.	119 „ 75 „
Napoleonondor (20 fr.)	9 „ 52 „
Cesarski cekini	5 „ 69 „
Nemških mark 100	58 „ 80 „

Dne 5. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 40 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 95 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ — „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	155 „ 50 „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 15 „
Zastavna pisma	100 „ 50 „
Kreditne srečke, 100 gld.	190 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	17 „ 40 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	21 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	62 „ 20 „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	56 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. r.	2789 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	98 „ — „
Papirni rubelj	1 „ 19 „
Laških lir 100	— „ — „

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

I., Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se **kupujejo** in **prodajajo** v kursnem listu navedeni **vrednostni papirji, srečke, valute** in **devize**.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za **nataganje kapitalov** priporočamo:

4% **bolzansko-meranske** prioritete.

4% **gališkega zemljiškega kreditnega društva** zastavna pisma.

4% **duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher)** srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje

imovine.

Natančnejša pojasnila dajo se v naši **pozvedovalni pisarni** ustno in pismeno.